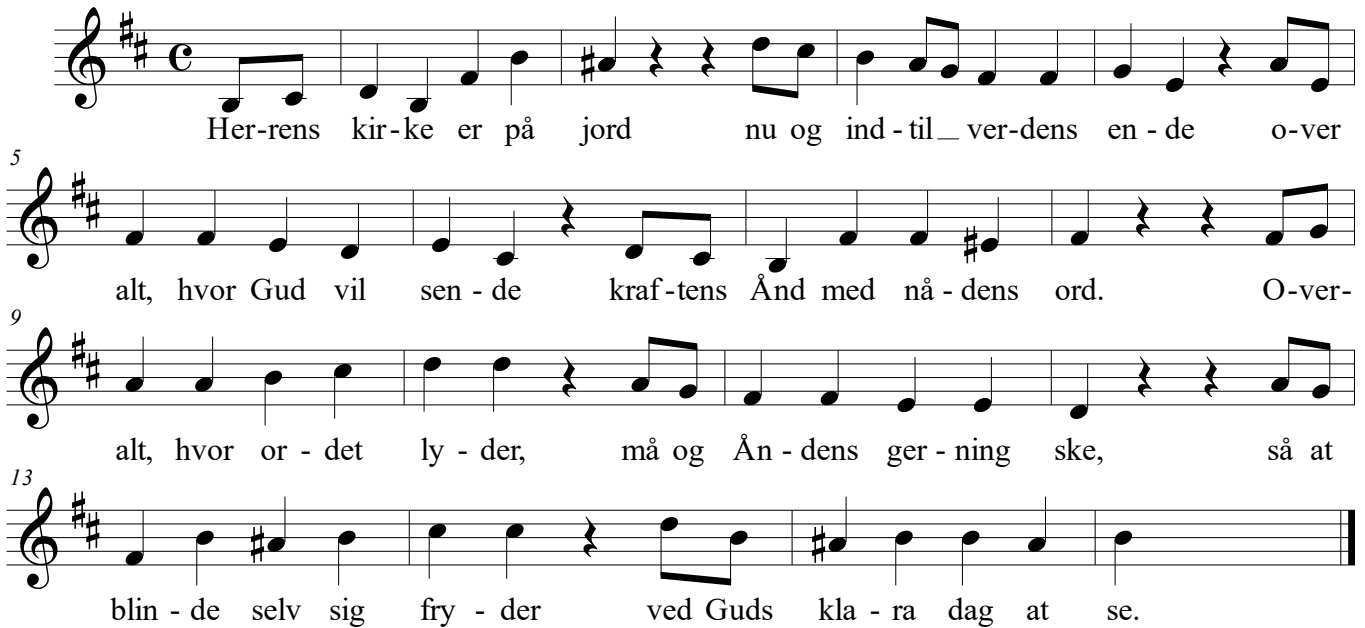

352 - Herrens kirke er på jord

Jean Baptiste Lully 1661

Her-rens kir-ke er på jord nu og ind-til ver-dens en-de o-ver
5 alt, hvor Gud vil sen-de kraf-tens Ånd med nå-dens ord. O-ver-
9 alt, hvor or-det ly-der, må og Ån-dens ger-ning ske, så at
13 blin-de selv sig fry-der ved Guds kla-ra dag at se.

2 Og det sker, hvor Gud det vil.
Ingen djævel kan det hæmme,
ingen helgen kan det fremme,
ingen gør et gran dertil.
Og når kirkens Herre tier,
er den selv kun jord af jord,
er en tomhed kun, der bier
efter fylden af hans ord.

3 Er det efter Himlens råd,
kommer de, de onde dage,
holder Gud sit ord tilbage,
uden gavn er suk og gråd;
pintes hjertet end af hunger,
søgtes der fra hav til hav,
råbtes der af fulde lunger,
- nytteløst, når Herren tav.

4 Herre, se, din kirke vil
i sin fattigdom bekende:
Når du ej dit ord vil sende,
er din kirke ikke til.
Den må leve af din nåde,
altid bie på din Ånd,
til din tid og på din måde
løser du dens tungebånd.

5 Da skal korsets ord med fynd
slægten frem for dommen råbe,
flænge hver en hellig kåbe,
alt indslutte under synd,
åbenbare så sin gåde,
at alene Gud er god;
slægtens syndeskyld i nåde
soned han i Jesu blod.

K.L. Astrup 1936